

Kommunale Love og for Loven om Indkomsskat til Staten. Saaledes som Stillingen er her i Landet, og som der er Ud sigt til, at den vil blive i Fremtiden, er der vel næppe nogen, der tvivler om, at vi jo en Gang ville komme til ny Skatter, men skulle vi komme til ny Skatter, saa antager jeg — det vil jeg foreløbig antage — at man vil være enig i, at en af de retfærdigste Skatter, vi kunne komme til, er Indkomsskatten, og skulle vi i Fremtiden til en Indkomsskat, bliver det i høj Grad lettere at faa en saadan indført, naar man i Forvejen havde det samme Grundlag i Kommunerne. Det, man vil gennemføre ved Regeringens Forslag, vil derimod være et Fordelings-system, som forhindrer en virkelig Reform, og som gør, at man paa ingen Maade kommer til ensartede Skatteregler trindt omkring i Landets Kommuner. Det kommer man jo ikke, naar man udstemmer § 2 i Regerings Forslag uden at faa noget ind i Stedet for det. Ganste vist foreslaa vi, Mindretallet, ogsaa at udstemme § 2, men vi have, som ærede Medlemmer maaste ville have set, i Betænkningen fremhævet, at det i Virkeligheden ikke lader sig gøre; naar man vil en virkelig mellemkommunal Bestatning, saa maa man have Skatteregler, der ere fælles for hele Landet. Det synes mig ogsaa, at den ærede Ordfører, som nu talte for Flertallets Forslag, i sine Fremhævelser af Grundene, der skulde tale for at udstemme § 2, kom til flere Gange at nævne Ting, som lige saa let eller mere kunde tale for at fastholde § 2. Grunden til, at vi have foreslaaet at udstemme § 2, er blot den, at der i Udvalget ikke har kunnet blive Enighed om i det hele taget at beholde den, om at give den en ny Affattelse. Vi have derfor ment foreløbig at gøre Ret i at foreslaa den udstemt, idet vi dog have forbeholdt os, og navnlig hvis det høje Ting vil vælge vort Grundlag, at komme tilbage til at indsette en ny § 2 med virkelige Skatteregler, gældende for alle Kommuner trindt omkring i Landet. Den ærede Ordfører sagde, at § 2 ikke var nødvendig for Flertallets Forslag. Det kan man jo nok sige, at naar Næringskommunen i Virkeligheden ikke skulde have andet end saadan en Skat fra Opholds-kommunen, er en saadan § 2 om Skatteregler ikke nødvendig, thi saa bliver der aldrig Tale om virkelig at paaligne Stat paa vedkommende, som skulde svare Stat i Næringskommunen; det hele beror blot paa en Fordeling mellem Kommunerne, og saa, sagde den ærede Ordfører, gjorde det ikke saa meget, om den ene eller den anden Kommune blev forfordelt

noget faa Kroner, det gjorde ingen Ting. Men jeg synes dog, at selv om man vil vælge dette Grundlag, skulde man dog se at faa Fordelingen mellem Kommunerne saa retfærdig som mulig, og skal den være saa retfærdig som mulig, kan man ikke ganske slyde de ensartede Skatteregler Landet over til Side. I lige Maade vil jo Flertallet, hvad ogsaa jeg ønsker, at Amtsraadene skulle være Overligningsmyndigheder, at de skulle domme Folk imellem med Hensyn til Skatteklager o. desl., men naar Amtsraadene skulle have den Myndighed at domme om Skatteklager, saa tykkes det mig egentlig, at det rigtigste maatte være, at man trindt omkring i Kommunerne havde ensartede Skatteregler at gaa efter, for først da kunne Amtsraadene virkelig bedømme, hvorvidt en Klager har Ret eller ikke, og først da kunne de træffe en virkelig Afgørelse af Stridsspørgsmaal. Endelig kommer jo det, som Flertallet maa indrømme, at der er tabt ved, at de udstemme § 2, at de ikke kunne faa juridiske Personer med til Bestatningen i Kommunerne med samme Skatteprocent som de øvrige Folk i Kommunen. Det kunne de ikke, og det indrømmede ogsaa den ærede Ordfører, at de ikke kunde, og derfor havde de sat juridiske Personer til kun at svare 2 pCt. Det er dog virkelig grebet rent ud af Luften, at juridiske Personer, som mange Gange sidde med meget store Indtægter, og som ogsaa ofte forbolde Kommunen meget store Udgifter, skulde slippe med at svare til Kommunen blot 2 pCt., medens andre i Kommunen, tit endogsaa forarmede Folk, skulle svare indtil 10 pCt.! Det kan jeg nævne flere Eksempler paa, at der er Kommuner, ogsaa Landkommuner, hvor man svarer saadanne pCt. Det er dog ganske urimeligt, men det er en Følge af, at man udstemmer § 2 og ikke vil have noget ind om ensartede Skatteregler Landet over. Endelig skal jeg nærmere omtale § 10 i vort Ændringsforslag. Der have vi optaget den samme Ændring, som oprindelig i Udvalget var stillet af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) om Hartkornskattens Afskrivning. Som ærede Medlemmer maaste ville huse, udtalte jeg ved 1ste Behandling af dette Lovforslag om Afskrivning af Hartkornskatten, at vi maatte se at komme bort fra denne Stat, og da der blev stillet et saadant Forslag i Udvalget, saa var jeg ikke i Tvivl om, at det var rigtig fra vor Side at gaa ind paa denne Tanke. Men derimod nærer jeg stor Tvivl om, om det overhovedet vilde være rigtig at gennemføre det Forslag om Hartkornets Fritagelse for Kommuneskat paa dette Grundlag,